

عنوان مقاله:

ساماندهی قابلیت ها و توانمندی های عشایر در راستای امنیت پایدار (با تاکید بر عشایر سیستان و بلوچستان)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 6، شماره 22 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

نصراله فلاح تبار - عضو هیات علمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی (ره)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ایلات و عشایر میهن اسلامی در گذر زمان در بیلاق و قشلاق و ایل راه های عرصه ی کوچ، در گیر و دار مسایل و معضلات بسیاری بوده و می باشند. جامعه ی عشایری ایران به عنوان یکی از جوامع سه گانه ی کشور، در کنار جامعه ی شهری و روستایی، همواره نقش بارز و تعیین کننده ای در سرنوشت سیاسی و حیات اقتصادی کشور داشته اند. بر اساس آخرین سرشماری عشایر کوچنده ی کشور در تیرماه ۱۳۸۷، جمعیت عشایری ایران، یک میلیون و ۱۸۶ هزار و ۳۹۸ نفر در قالب ۲۱۲۷۷۲ خانوار، ۱۰۴ ایل و ۵۵۲ طایفه مستقل و ۱۹۸۴۰ کوچکترین رده ی ایلی بوده است. از جمعیت عشایری استان سیستان و بلوچستان نیز در سرشماری سال ۱۳۸۷، تعداد ۹۵۲۹۸ نفر در بیلاق و ۱۰۲۲۴۵ نفر در قشلاق استقرار داشته اند. در سال ۱۳۹۰ نیز جمعیت عشایر استان برابر ۱۰۲۰۰۰ نفر اعلام شده که نشان از حضور و علاقه ی عشایر به امر کوچ نشینی در عرصه ی سرزمین خود دارد. مسوولین بر این امر مهم واقف اند که عشایر و مرزنشینان در طول اعصار مختلف در صورت ضرورت، در کنار برادران نظامی و انتظامی، پیشگامان مبارزه با حمله ی بیگانگان و چپاولگران بوده و حافظان مرز و بوم میهن خود و مال و ناموس هموطنان به شمار می روند و در این راه فداکاریها و رشادتها نموده و شهدای گرانقدری را تقدیم اسلام و میهن اسلامی نموده اند، به نحوی که حضرت امام(ره)عشایر را ذخایر انقلاب می نامند. لذا باید به جد تلاش شود تا ضمن ساماندهی قابلیتها و توانمندی های آنان، در مورد رفع محرومیت و افزایش سطح رفاه و زندگی آنان در عرصه ی بیلاق و قشلاق، ایل راه ها و روستاهای مسیر عشایر اقدام و امکانات لازم نیز مهیا گردد تا روحیه ی سلحشوریشان به ویژه در عرصه ی امنیت پایدار حفظ شود. این مقاله به اختصار به آن می پردازد.

کلمات کلیدی:

عشایر، قابلیت ها و توانمندی ها، امنیت پایدار، سیستان و بلوچستان، طایفه، تیره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1400785>

